

A TENGERPART

Társadalmi, közgazdasági és tengerészeti napilap.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Riva Szápáry, Adria-palota.
Telefon 224. szám.

Előfizetési ár:
Évesre . . . 24 kor. Negyedévre . . . 6
Félévre . . . 12 kor. Egy óra . . . 2
Egyes szám ára 6 fillér.

HÍRDETESEKET
a kiadóhivatal mérsékelt áron számít.
Hivatalos hirdetések 6 hasábos petit sorja 40 fillér.

§§.

Fiume, július 10.

Van Oroszországban egy néptörzs, amelynek fiai emberemlékezet óta nem voltak bíró előtt. Még csak tanuképpen se szerepeltek, ami viszont érthető is abból, hogy nem követnek ott el törvénybeütköző cselekedeteket. Pedig az életviszonyok ott se igen jobbak, mint másutt a muzsikok hazájában. Nálunk, Magyarországon, ugyancsak nem dicsekedhetünk ilyen erényekkel; itt alig akad ember, akinek legalább évente egyszer ne volna dolga a bíróságnál valamilyen szerepben.

Ez az a haza, ahol született «fel»- és «alperesek» vannak, ahol a törvénykezés oly megszokott, mint a kávéházbajlás. Ebben a hazában mindenki jogász, mindenki tudja a törvenyt — és mégis mindenkinek baja akad vele. A törvény tudása mintha nem is mérsékelné a bűnesetek számát! Aki pedig egyszer belekerült nálunk a pereskedés hínárjába, az onnan ki nem kerül többé; megszokja még a tárgyalóterem légkörét is, hiányzik neki a hallgatóság, vagyis a karzat, meg minden izgalom, ami egy tárgyalással szokott járni. És ez az *izgalom* az talán, ami vonz, ami meghódítja az ember verét, akár az ópiumszívás.

Jo magam is sokszor járatos vagyok a törvényházba. Már körülbelül a foglalkozásom felét a törvénykezés foglalja le s érzem is rajta a vonzó hatást, amivel az ópium tartja fogva az embert. Tapasztalat, szomorú tapasztalat tehát mind, amit elpengetek a toll két acélszárnyán a törvényszék légköréről.

„A TENGERPART” TÁRGZÁJA.

Falun.

Irta: *Guy de Maupassant.*

A rolleport-i kis fürdőhely közelében, a hegy oldalához építve, egymás mellett két szalmafedélű viskó állt. Az elsőt Tuvache-ék bírták, kiknek három leányuk és egy fiuk volt, míg a másik gunyhó fedele alatt a Vallin család húzódott meg, egy leánnyal és három fiúval. A két paraszt nehéz munkával kereste meg övéinek életszükségletét, mert a terméketlen föld csak fősvényesen adta meg mindennapi kenyereket.

Egy augusztusi délután a viskó előtt, hol a két család gyermekei játszottak, szép fiatal nő által hajtott, könnyű fogat állt meg.

— Nézd csak, Henri, a gyermekeket! — szólt a hölgy a mellé ült urhoz. — Milyen kedvesek a kicsikék, amint a porban hemperegnek. Oh, mennyire szeretnék közülük egyet megcsókolni! Azt . . . az egész piczikét.

Ezzel nem várva feleletet, gyorsan leugrott a kocsiról, a gyermekekhez szaladt és karjaiba kapva a legkisebb Tuvache-csemét, piszkos pofácskáját össze-vissza csókolta.

Mme Henri d'Hubières egy hét múlva újra megjelent a viskók előtt. Azután sürűben jött, végre kis kedvencei számára zsebében csukorkákkal, süteménnyel és aprópénzzel naponként megismételte látogatásait és a szülőkkel is megismerkedett.

Mostanában is eleget koptattam a szép fiumei törvényház lépcsőit (rá nem merem fogni, hogy inkább az koptatta a cipőimet, mert még ezért is el találnak itélni rágalmazásért azzal az indokolással, hogy igazat mondtam) s feltűnt nekem a kiakasztott táblákon a sok név, mellé jegyezve a büntetést is, aminek a révén bajba kerültek a szerencsétlenek. Szinte csudálkozva olvastam, hogy majd mindegyike lopás vádjáról szól. Ezekről a táblákról nem is lehet többet megtudni. A végtárgyalás azonban föltárja előttünk a bűnesetek titkát, előttünk lebbentik föl a bűnről a leplet s magunk előtt látjuk a sápadt arcú vádlottakat is. És ezek a lopással vádoltak itt Fiumében, minden tíz közül legalább is nyolcz, éretlen gyerek, akiknek még az iskolában lenne a helyük. De máris a vádlottak padján vannak, ahol megfeszített idegzettel védekeznek, megdöbbenő ügyességgel hazudnak.

Mindenféle epró holmik lopásával vádolja őket az ügyész. Nagyon sok gyerek akad, akiről mint *rovott multu* egyénről kell szólni, pedig szegénynek multja is alig van, oly fiatal. Azt hiszem, nincs Magyarországon még egy város, ahol olyan bőségesen akadnánk elzülött gyerekekre, mint Fiumében. Rajával kóborolnak a város utczáin és semmiféle ingóság nincsen tőlük biztonságban. A rendőrség napról-napra visz a karjánál vagy a fülénél fogva (ez kérem, dívat!) tolvaj fiukat a rendőrségre, ahonnan az ügyésznek szolgáltatják ki őket.

A nagybuzgalmu rendőrség azonban azt nem fürkészi ki, hogy kiknek lopnak azok a

Egy reggel a grófné férjével együtt érkezett. Miután a kocsiról leszálltak, anélkül, hogy szokása szerint a gyermeköccsökkel játszani kezdett volna, a gróffal együtt egyenesen Tuvache apóhoz és anyóhoz ment. Ezek ámulva tölték elő rozzant szkeikeit és kíváncsian pislogtak a vendégekre.

— Azért jöttünk, — kezdte a fiatal asszony bizonytalan, akadozó hangon, — mert nagyon szeretném . . . nagyon szeretném kis fiukat magunkkal vinni.

A jó falusiak értelmetlenül, minden gondolat nélkül hallgattak.

— Nekünk nincs gyermekünk, — folytatta a grófné. — Egyedül vagyunk . . . Ha beleegyeznek, felneveljük . . .

A parasztasszony kezdte a dolgot megérteni.

— A mi Charlot-nkat akarja elvinni? — kérdezte. — Abból ugyan nem lesz semmi!

— Feleségem rosszul fejezte ki magát, — szólt közbe d'Hubières ur. — Mi a kis fiút örökbe akarjuk fogadni. Feltéve, hogy várokozásunknak és beléje helyezett bizalmunknak megfelel, örökösünk lesz. Ha pedig az Isten még megáldana gyermekekkel, azokkal egyenlően osztozna vagyonunkban. Abban az esetben pedig, ha minden igyekezetünk dacára nem úgy viselkednék, amint azt reméljük, nagykorúságának napján huszezer frankot fog tőlünk kapni, mely összeget már most letétmenyezzük részére a közjegyzőnél. És még magukra is gondoltunk. Haláluk napjáig száz frank járadékot fognak kapni havonta. Megértették?

Az asszony dühösen felugrott.

szegény nyomorult gyerekek? Szóval: hol vannak a nagy gonosztevők, az *orgazdak*, akik talán egy garasért aranyórát lopatnak a fiatal tolvajjal, aki lopni már megtanult, de ahhoz még nem ért, hogy valaminek az értékét megállapítsa. Ezer esetben azt gondolják ezek a fiatal bűnösök, hogy dicsőséges dolgot mivelnek, ha valamit szép szerével elemelnek. Hogyne, hiszen az a bácsi, akit a §. orgazdának nevez, meg a vállát is meg szokta veregetni. És az a gyerek akárhányszor azért a vállveregetésért lop es azért lesz már a büntetéssel az ő fiatal élete megmérgezve.

Ahány a tolvaj, annyi legalább az orgazda is. Kivált a professzionátus tolvaj nem szokott önönmagának lopni. Ez minden valószínűség szerint Fiumében is így van, orgazdát azonban meg sem tud sürűn kezrekeríteni a rendőrség. Talán mert azokat nem lehet a fülüknél fogva bekísérni! Mindegy; nincsenek kézrekerítve a bűnre csábítók, hanem magunk előtt látunk egy fiatal gárdát, amelyből a bűnösöknek egy egész hadserege fog felnevelkedni.

Günther Antal igazságügyminiszter most üdvös reformot alkotott a fiatal bűnösökre, de az itt Fiumében nem sok hasznot fog hajtani. A már rég hangoztatott *iskolahajót* kellene az utcán csavargó suhanczok részére beszerezni, hiszen annyi rozzant hajó volna erre ideiglenesen alkalmas; így legalább derék tengerészeket nevelnének belőlük.

Egy másik bűncselekmény, ami mindennapos a fiumei törvényszéken, a *hatóság elleni erőszak*. A hatóság elleni erőszakot a fiumei

— Azt kívánják, hogy Charlot-t eladjuk? Azt már nem tesszük! Ilyet nem lehet egy anyától kérni! Igazán nem! Ez gyalázatos lenne tőlem.

Tuvache apó egy szót sem szólt, de fejbölmintásokkal helyeselte felesége mondasait.

— De barátim, — mondta a gróf, — gondoljanak a fiu jövőjére, boldogságára . . .

A parasztasszony durván közbevágott:

— Azt már mind meg gondoltuk, megfontoltuk és csak annyit mondok, hogy távozzanak és soha többé ne lássam magukat! No még ilyet! Egy gyermeket akarnak megvenni!

D'Hubières-né izgatottságában sirni kezdett. De az akaratos, elkenyezettett asszony türelmetlenségével azt mégis megkérdezte:

— És az a másik kis fiu nem a maguké?

— Nem, az a szomszédoké — válaszolt Tuvache apó. — Oda menjenek, ha gyermeket akarnak venni.

Vallinék éppen asztalnál ültek és vajjal gyéren megkent kenyeret ebédelték. D'Hubières gróf előttük is megismételte ajánlatát, melyre a házaspár eleinte tagadó fejmozdulattal felelt. De midőn megértették, hogy ők is kapnának ezerkét száz frank évi járadékot, elhatározásuk ingadozni kezdett.

— Mit szólsz hozzá, Vallin apó? — kérdezte az asszony, férje felé fordulva.

— Azt mondom, hogy az ajánlat nem megvetendő, — válaszolt az, keneteljes hangon. — De az ezerkét száz frankot közjegyző előtt biztosítják?

rendőrség legényei ellen követik el következetesen. Ennek is megvan az oka. Az első oka az, hogy maga a rendőr sem érzi a hivatása fontosságát, de nem is érezheti, mert nem állandó «közhivatalnok», hanem a város alkalmazzott cselédje, akit minden pillanatban szelnek engedhetnek. Ennek következtében nem is éli bele magát helyzetébe, ugyanígy, hogy sokszor maga is kihágásokat követ el. Ezt érzik mások is, s nem respektálják a rendőrt, aki mint a felöltöztetett cizirkuszi ajtónálló lépked az utcákon, halavány sejtelen nélkül arról, vajjon mi képez tulajdonképpen kihágást. Így számtalanszor az ártatlanba köti, aki igazsága érzetében — elköveti a hatóság elleni erőszakot.

A főmei rendőrség egyébként szépen bizonyította a napokban, hogy föltétlenül jóindulatú, de föltétlenül befolyásolható is, ami a legnagyobb vétké. Garibaldi ünnepléséről volt szó s nem akarta megengedni a tüntetést. Voltak azonban olasz hazafiak, akik leintették a rendőrfőnök urat s kénytelen-kelletlen megengedte a tüntetést. Hat milyen nyugalommal aludjunk ebben a városban, ha az utcái cselékek befolyásolhatja a rendőrséget! Nem elég jóakaratonak lenni, Dolzani ur, hanem erélyesnek is kell lenni, ami nélkül az egész rendőrség föltétlen gombot sem ér.

K. N.

LEGUJABB.

— Táviratok és telefon-hírek. —

Nagy Miklós agyonlőtte magát.

Budapest, július 10.

Nagy megdöbbenést kelt írói körökben, hogy Nagy Miklós, a »Vasárnapi Ujság«-nak közel negyven éven át volt szerkesztője, ma reggel a lakásán agyonlőtte magát. Az érdekes agg író egy sor írást sem hagyott hátra, amely tettének magyarázatát adná. Azt hiszik, hogy évek óta tartó betegeskedése adta

— Természetesen, — biztosította őt d'Hubières ur.

— Azonban havonta száz frank nemkárpotól bennünket a kedves kis fiu elvesztéséért, — kötekedett a töprengő paraszt asszony. — Hiszen a gyermek már nemsokára maga is keresne... De Isten neki, háviszázhusz frankért mégis beleegyezünk!

Igy végezve az üzletet, d'Hubières grófné sugárzó arccal vitte magával az ordító kölyköt, mialatt Tuvache-ék viskójuk küszöbéről hideg, szigorú arccal, de irigy szemekkel nézték a történeteket.

Hosszu időn keresztül semmit sem lehetett Vallin Jeanról hallani. A szülők pontosan felvették évi járadékukat és összeveszték Tuvache-ekkel, mert ezek folyton gyalázták őket, azt állítva, hogy ők nem lettek volna képesek olyan égbekiáltó gazságra, mint amilyent Vallinek gyermekük eladásával elkövettek.

Charlot, ki már huszadik évében járt, szorgalmasan végezte öreg apjával a nehéz mezei munkát. De miután gyakran hallotta az ilyen beszédeket, többre tartotta magát társainál, amiért nem őt adták el.

Egy szép napon fényes fogat állt meg a két házikó előtt, melyből előkelő kinézésű fiatalember szállt ki. A fiatalember otthonosan lépett be Vallinek gunyhójába, hol az öreg asszony éppen mosott, míg a férje szundikált.

— Jó napot papa, jó napot mama! — köszöntötte őket.

Az öregek zavarodottan emelkedtek fel.

— Te volnál az, az én fiam? — kérdezte az anyóka sugárzó arccal.

Jean karjaiba zárta öreg anyját, mialatt gyengéden ismételte:

kezébe a gyilkos fegyvert. Halála mély részvételt tölti el nemcsak az írói és hírlapírói, hanem a művészi körökben is, amelyekkel Nagy Miklós, mint a legrégebb és legtekintélyesebb magyar képes hetilapnak s az »Osztrák-magyar monarchia írásban és képből« című vállalat magyar kiadásának szerkesztője, szintén sűrű érintkezésben állott. Halála hírére az írói és hírlapírói körök és egyesületek kitzúzták a gyászlobogót.

Nagy Miklós eleven megtestesülése volt a lelkiismeretes és mindenre kiterjedő gondosságú szerkesztőnek. A szó szoros értelmében éjjel-nappalát a lapjának és egyéb irodalmi vállalatának szentelte. Már korá reggel kezdte szétkülöndözni czeruzával irt leveleit — soha egyébbel, mint czeruzával nem irt — a munkatársainak, utasításokat adva nekik és a tőlük várt dolgozatokat sürgetve. Am a pusztával nem elégedett meg, hanem a nap folyamán személyesen is sorra fölkereste különösen a nevesebb írókat. Ezért mondották róla tréfásan: írói körökben, hogy nemcsak a fejével, hanem a lábával is szerkeszt. Kifogyhatatlan volt a buzditásban és sürgetésben és szelid, jóságos modorával meg tudta nyerni mindenek szívet. Amellett nyomatásba nem adott volna egy sort sem elolvasatlanul, még ha maga a »lő-atyamester«, akit igaz rajongással tisztelt és szeretett: Jókai Mór írta is azt a dolgozatot. Vegtelenül lelkiismeretes, szinte aggódó gondot fordított tartalomra és formára egyaránt. Ezeknek a nagyon szükséges, de nem minden-napi szerkesztői erényeknek köszönhető, hogy vezetése alatt a »Vasárnapi Ujság« a szerény kezdetből mind tartalom, mind kiállítás tekintetében olyan előkelő színvonalra tudott emelkedni. Közel negyven éven át állott a »Vasárnapi Ujság« élén s szerkesztői tisztét csak mintegy két évvel ezelőtt tette le betegeskedése miatt.

Erdélyi ember volt: 1840 május 30-án született Tordán. Középiskoláit Kolozsvárott végezte, ahol atyjatanár volt, a jogi tanfolyamot pedig a budapesti egyetemen. Már tanulóéveiben sokat dolgozott napi és hetilapokban, különösen a »Vasárnapi Ujság«-ban, amelynek 1863-ban belső munkatársa lett. 1867–68-ban a »Magyarország Képekben« című honismeretű vállalatot szerkesztette. Pálk Albert halála után 1867 február havában átvette a »Va-

— Jó napot, mamám!

— Tehát visszajöttél, Jean? Mintha csak egy hónap előtt távoztál volna! — mondta az öreg ember reszketve a felindulástól.

Tuvache Charlot a kapuból leste a jelenetet és a vacsoránál szemrehányást tett szüleinek:

— Bizony ostobaságot tettek, mikor a kis Vallint engedték elvinni!

— Nem akartunk eladni! — válaszolt az öregasszony konokul.

— Szerencsétlenségemre, én vagyok az áldozat, — panaszkodott Charlot.

— Talán még szemünkre is veted, hogy nem bocsátottunk áruba? — dühöngött Tuvache apó.

— Igen, amiért olyan botorok voltok! Megérdemelnék, hogy itthagyjam magukat.

A jó öregasszony könnyei a tárgyérba potyogtak.

— Inkább sohasem születtem volna, hogysem az legyek, aki vagyok. Mikor az előbb azt a másikat láttam, felforr bennem a méreg, ha elgondolom, hogy most én lehetnék az ő helyében! Jobb is, ha nem maradok tovább itt, mert reggeltől estig szemrehányást tennék maguknak nyomoruságos életémért. Ezt igazán sohasem bocsátom meg.

A két öreg megdöbbenve hallgatott.

— Nem, ezt a tudatot nem bírnám elviselni, — folytatta. — Inkább elmegyek és idegen helyen fogom mindennapi kenyeremet megkeresni!

Kinyitotta az ajtót, melyen hangok zaja hatolt be. Vallinek ünnepelték visszatért gyermeküket.

— Nyomorult parasztok! — mondta Charlot szüleinek, miközben lábával nagyot dobantott.

És eltűnt az éj sötétjében.

sárnapi Ujság» és a »Politikai Ujdonságok« szerkesztését. Minthogy a »Vasárnapi Ujság«, mely mint néplap indult meg, a felsőbb osztályok lapjává emelkedett, a nép számára Nagy Miklós új lapokat alapított, nevezetesen a »Képes Néplap«-ot és társlapját, a »Világkrónika«-t, amelyek csakhamar a legelterjedtebb lapok közé tartoztak a nép körében. 1880-ban Jókai Mór mellett a Rudolf trónörökös által megindított »Osztrák-magyar monarchia írásban és képből« című vállalat magyar kiadásának szerkesztője lett és ez állásában is kiváló érdemeket szerzett. Sokoldalú működése révén egyébként is igen előkelő szerepet vitt a főváros irodalmi és művészeti életében.

A képviselőház ülése.

Budapest, július 10. A képviselőház ma délelőtt 10 órakor Justh Gyula elnöklete alatt ülést tartott, amelyen néhány miniszteri jelentést és különféle kérvényeket tárgyaltak. Többben interpellációkat terjesztettek elő.

A kiegyezés.

Bécs, jul. 10. Ma délelőtt 10 órakor tolytatták a kiegyezési tárgyalásokat. Hosszas tárgyalás alá vették a vasúti kérdéseket, amelyekben előreláthatólag rövidesen meglesz az egyezés.

A tárgyalásban résztvevő magyar és osztrák kormányférfiak tiszteletére délelőtt Auersperg gróf osztrák kereskedelemügyi miniszter fényes bankettet adott. Este pedig Korytowsky osztrák pénzügyminiszter látta magánál vendégekül a két állam küldöttjeit. Wekerle Sándor miniszterelnök és Kossuth Ferencz kereskedelemügyi miniszter még az est folyamán visszautaztak Budapestre.

Vilmos császár Albániában.

Majna-Frankfurt, július 10. A »Frankfurter Zeitung«-nak jelentik az albániai Skutariból: Vilmos német császár földközi-tengeri útjában meg fogja látogatni Albániát is. E hír az egész lakosságban óriási hatást kelt. Az összes albán törzsek és a nagyobb albán városok a szultán engedelmével hódoló küldöttségeket fognak Vilmos császárhoz meneszteni.

Az angol király Marienbadban.

London, jul. 10. Edvárd angol király augusztus 13-án több heti kurára a csehországi Marienbadba utazik, ahonnan csak szeptember első felében tér vissza Angolországba.

A montenegrói szkupstinát feloszlatták.

Cettinje, július 10. Nikita montenegrói fejedelem a közte és a szkupstina között felmerült ellentétek miatt ma fejelemi ukázt bocsátott ki, melylyel a jelenlegi szkupstinát feloszlattja és az új szkupstinát november 21-ére hívja egybe. A választások napjaul október 31-ike van kitűzve.

KÜLÖNFÉLE.

A városi állandó bizottság ülése.

A városi állandó bizottság pénteken déli 12 órakor ülést tart Belen András dr. alpolgármester elnökletével. A nyílt ülés napirendjén különféle előterjesztések és interpellációk állanak és egy javaslat a plassei villamos ügyében. A zárt ülésen a vízvezeték kiterjesztése, a villamosvasút ügye és egyéb kisebb ügyek kerülnek tárgyalásra.

„OLIMPO“ CINEMATOGRAF

Via Germania 11. sz. Braida.
Naponta előadások d. u. 4 órától kezdve.

Vasár- és ünnepnapokon d. e. 10 órától 1-ig és d. u. 4-től 10-ig.

Rendkívül érdekes képek.

Kiváló Ujdonságok:

A rendőrség kutyái.

A megtámadott kocsiposta.

A durezás fia stb. stb.

Belépti díj:

I. hely 40 fill. II. hely 20 fill.

Katonák és tíz éven aluli gyermekek a felét fizetik.

Cantrida WEISS M.

fürdő és vendéglő.

Megnyilt május 21-én.

Bérletjegyek, melyekbe a villanyos és az omnibusz használata bele van értve, valamint egyes használatra érvényes jegyek kaphatók úgy a villanyos kocsik kalauzainál, mint a fürdő pénztáránál.

Omnibusz csatlakozás minden villanyos kocsihoz.

Tisztelettel

Mittel Alajos

fürdőtulajdonos és vendéglős.

Corso 11. sz. **FIUME** Corso 11. sz.
a várostorony átellenében.

Ujjonnan érkeztek:

kész és mértékre szabott
női toilettek vászonból.

Gyönyörű

blúz-ujdonságok

battiszt-, pongis-, vászon- és zefirekben.

Fürdő-öltözékek

hölgyek részére (új reformszabás);
urak részére darabonként 2 koronától feljebb.

Fürdő-kalapok és fürdő cipők.

Frottir-köpenyek és frottir kendők.

„Progresso“

Cinematograf (Mozgófényképek)

ANDRÁSSY UTCZA 1. SZ.

Legújabb műsor:

Lehetetlen öngyilkosság.

Santuzza bucsuja.

A kedvencz megostromlása.

Nina a kaszárnnyában.

A NEWYORK VÁROSÁHOZ czimzett

áruházban (Andrássy-utca, Casa Rotonda)

kaphatók a legdivatosabb női gyapjuszövetek,

BATTISZTOK, ZEFIROK, VÁSZNAK,

kész uri, női és gyermekruhák és mindennemű fehérnemű.

Megtétekintés vásárlási kényeszer nélkül.

Teljes jótállás az áruk kitűnő minőségeért.

VERSENYEN KIVÜLI OLCSÓ ÁRAK.

Minél számosabb látogatást kér

a Newyork-Áruház tulajdonosa

Andrássy-utca (Rotonda-ház), a Rosenthal-féle játékszerüzlet mellett.

Crnkovič

szálloda, pensio és kávéház

CIRKVENICA.

A fürdő központján, közvetlen a tengerpart mentén, a mólótól 2 percnyire.

Kitűnő magyar és német konyha.

Kitüntetve a német orvosi kongresszus által.

Eredeti magyar és német fajborok, valamint Müncheni és Pilseni sörök.

Utazóknak és kirándulóknak kiválóan alkalmas és kellemes hely.

Olcsó árak. — Pontos kiszolgálás.

Tulajdonos: Crnkovič József.

VELENCZE CAVALLETTO

Szálloda és Éttermek

a Márkustér közvetlen közelében
TELJESEN UJJÁALAKITVA.

Szobák 2¹/₂ lirától, teljes penzió 9 lirától feljebb.

Kitűnő konyha, tiszta italok.

Társaskocsi és megbízott az állomásnál.

Villanyvilágítás!

Gőzfűtés! — Fürdők!

Tulajdonosok:

Serantoni és Fratelli Scattola.

VELENCZE Hotel Moderne Manin

TULAJDONOS ZACCHEO A. és TÁRSA.

A Márkustér közvetlen közelében minden kényelemmel berendezett szobákkal, lifttel, fürdővel és remek étteremmel.

A Kőbányai Polgári Serfőzde kiváló minőségű söreinek kimérése.

A Velenczét látogató magyar közönség kedvenc találkozó helye.

Déli és esti hangversenyek.

○○○○○ LIDO-VELENCZE ○○○○○

Elsőrendű tengeri fürdő és klimatikus gyógyhely.

„Hungaria-Palace“ szálló

120 szobával és remek szalókkal.

Külön e célra a higiénia legújabb követelményei szerint épített szálló minden modern kényelemmel.

A szálló nem tartozik semmiféle társasághoz s így módjában van mérsékelt árakat szabni.

Nagy kert és terrasz, kilátással a főtra.

Tulajdonos: FABRIZIO L.

Az egész személyzet magyarul beszél. Magyar konyhafőnök.

Kőbányai Polgári sör.

Dr. PACHANY A.

FOGORVOS FIUMÉBAN

működik minden hétfőn, szerdán és csütörtökön d. u. 3—6
„Villa Felice“ Abbaziában.

Használt és új

Zsákok raktára.

Bel- és külföldi gyártmányú új- és használt zsákok vétele és eladása.

Rupnik Emil

Urményi-tér 6. sz. Steinmann-féle ház.

Telefon 226. sz.

Szájpadlás nélküli szabadalmazott

FOGSOROKAT

egy daraból kizárólag készít

FRISCH LEO

fogműterme, az Adamich-tér sarkán Via Lido
2. II. emel. (Rinaldi ház)

naponta d. e. 8—12 és d. u. 2—6,

Minden műtétet fájdalom nélkül személyesen végez el.

Foghuzás, arany-ezüst és porcellán-plombirozás.
Aranykoronák; szájpadlás nélküli arany fogsorok;
porcellán és arany fogsorok (legújabb), Kaucuk- és smaltol-fogsorok.

Katonatisztek, állami és vasuti tisztviselők jelentékeny mérséklésben részesülnek.

NYILVÁNOS

Catti György utóda

cs. és kir. udvari szállító

gyógyszertára

— a városi torony mellett.

Ajánlja magát minden orvosi rendelés azonnali és exakt elkészítésére. Kapható minden gyógyszerészeti különlegesség, gyógyszerzappanok, az összes ásványvizek, oalettzikkék és szépitőszerek, stb. stb.